

Arbejdstilsynet
Landskronagade 33
2100 København Ø

Nuuk, den 23. oktober 2026
Brev nr. D26-8152
Sagsnr. S26-276

Mail: at@at.dk
nnv@at.dk

Høringssvar vedrørende fire arbejdsmiljøbekendtgørelser for Grønland

Grønlands Erhverv takker for muligheden for at afgive bemærkninger til følgende fire bekendtgørelsesudkast:

1. Bekendtgørelse for Grønland om arbejdets udførelse.
2. Bekendtgørelse for Grønland om asbest i arbejdsmiljøet.
3. Bekendtgørelse for Grønland om psykisk arbejdsmiljø.
4. Bekendtgørelse for Grønland om arbejde med udvinding og efterforskning af mineralske materialer.

Høringssvaret bygger på bemærkninger fra Grønlands Erhvervs medlemsvirksomheder

1. Generelle bemærkninger

Grønlands Erhverv anerkender betydningen af et sikkert og sundt arbejdsmiljø og støtter en løbende udvikling af arbejdsmiljøreglerne.

Vi finder imidlertid, at nye krav skal være praktisk gennemførlige, proportionale og tilpasset grønlandske forhold.

Det gælder både de tekniske krav og virksomhedernes muligheder for at efterleve reglerne i praksis.

Det er i forvejen både kompliceret og omkostningstungt at drive virksomhed i Grønland. Klima, korte sæsoner, lange forsyningsveje, store geografiske afstande og begrænset adgang til specialister stiller betydelige krav til virksomhedernes planlægning og gennemførelse af arbejdet.

Det gælder ikke mindst bygge- og anlægsbranchen, hvor aktiviteter gennemføres året rundt for at imødekomme samfundets behov for boliger, institutioner og infrastruktur.

Tilsvarende udfordringer gør sig gældende inden for mineralefterforskning og minedrift, hvor aktiviteter ofte foregår på isolerede lokaliteter langt fra eksisterende infrastruktur og adgang til specialiserede kompetencer.

Flere af bekendtgørelsesudkastene overfører i vidt omfang danske regler uden i tilstrækkelig grad at tage højde for, at Grønland ikke har den samme adgang til laboratorier, måleteknikere, specialiserede rådgivere og uddannelsesudbydere.

Krav om målinger, analyser, uddannelse og ekstern rådgivning, som kun kan gennemføres i Danmark eller andre lande, risikerer derfor at medføre betydelige forsinkelser og øgede omkostninger uden nødvendigvis at forbedre arbejdsmiljøet tilsvarende.

For råstofbranchen gør der sig desuden særlige forhold gældende.

Efterforskningsaktiviteter, åbne miner, underjordisk minedrift og procesanlæg har forskellige risici og forudsætninger. Flere af de foreslåede bestemmelser behandler imidlertid aktiviteterne ens, selv om kravene ikke nødvendigvis er relevante i alle situationer.

Grønlands Erhverv finder derfor, at reglerne i højere grad bør tage udgangspunkt i konkrete risikovurderinger.

Nye regler skal skabe reel værdi for medarbejdernes sikkerhed og sundhed, kunne efterleves i praksis og tage udgangspunkt i den virkelighed, virksomhederne arbejder under.

Myndighedsansvar og adgang til nødvendige faciliteter

Arbejdsmiljøområdet hører under danske myndigheder, jf. arbejdsmiljølovens § 54. Når myndighederne indfører skærpede krav til målinger, registreringer, laboratorieanalyser og specialiseret bistand, bør de samtidig forholde sig til, hvordan virksomhederne i Grønland reelt kan efterleve kravene.

Grønlands Erhverv anmoder derfor Arbejdstilsynet om at redegøre for, hvordan virksomhederne sikres praktisk adgang til de nødvendige laboratorier, måleteknikere og specialister, herunder om der kan etableres faciliteter i Grønland eller andre løsninger, som begrænser de ekstra omkostninger.

1.1. Økonomiske og administrative konsekvenser

Grønlands Erhverv finder ikke, at høringsmaterialet indeholder en tilstrækkelig vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for grønlandske virksomheder.

Bekendtgørelsesudkastene indebærer blandt andet nye eller skærpede krav til målinger, analyser, dokumentation, registrering, uddannelse, arbejdstøj, personlige værnemidler, redningsberedskab og helbredsundersøgelser.

Den gældende bekendtgørelse om arbejdets udførelse indeholder ingen udtrykkelige dokumentationskrav.

En gennemgang af de tre bekendtgørelsesudkast om arbejdets udførelse, asbest og psykisk arbejdsmiljø peger på over 20 nye krav til dokumenter, registreringer og målinger.

Hertil kommer en række pligter, som i praksis kun kan dokumenteres skriftligt, fordi de er omfattet af objektivt arbejdsgiveransvar.

For bygge- og anlægsbranchen vil kravene blandt andet medføre øgede udgifter til ekstern måleteknisk bistand, administration og uddannelse.

For råstofbranchen kan kravene til redningsberedskab, ventilation, overvågning, helbredsundersøgelser og tekniske installationer desuden medføre betydelige investeringer.

Merudgifter til analyser, forsendelser og specialiseret bistand fra Danmark kan blive overvæltet på virksomhedernes kunder og i sidste ende de grønlandske borgere. En omfattende afhængighed af danske specialister og faciliteter kan desuden gøre det vanskeligere at tiltrække virksomheder fra andre lande end Danmark.

Det er ikke kun virksomhedernes administration, der bliver dyrere. Når målinger og analyser må udføres uden for Grønland, medfører det transport, ventetid og risiko for stilstand på byggepladserne. Sammen med nye udgifter til uddannelse, arbejdstøj og dokumentation risikerer kravene samlet set at fordyre opførelsen af boliger, institutioner og infrastruktur i Grønland, hvor byggeriet allerede er omkostningstungt.

Grønlands Erhverv anmoder derfor om, at de økonomiske og administrative konsekvenser vurderes nærmere inden ikrafttrædelsen, og at konsekvensvurderingen efterfølgende medtages i en ny høring.

Grønlands Erhverv foreslår i den forbindelse, at Arbejdstilsynet og repræsentanter for det grønlandske erhvervsliv indleder en dialog om, hvilke krav der i praksis kan gennemføres under grønlandske forhold, og hvilke bestemmelser der bør tilpasses. En sådan dialog vil kunne bidrage til en fælles forståelse af de særlige udfordringer, som virksomhederne står over for.

Eksisterende dokumentation

De nye dokumentationskrav skal kunne opfyldes gennem virksomhedernes eksisterende systemer og procedurer, når disse indeholder de nødvendige oplysninger.

Det gælder blandt andet arbejdspladsvurderinger (APV), planer for sikkerhed og sundhed, pladsintroduktioner, sikkerhedsrunderinger og eksisterende risikovurderinger.

For råstofbranchen gælder dette også de risikovurderinger og sikkerhedsprocedurer, der allerede udarbejdes som led i efterforsknings- og mineaktiviteter.

Grønlands Erhverv foreslår, at Arbejdstilsynet udtrykkeligt bekræfter dette i vejledningerne, så virksomhederne ikke pålægges parallelle dokumentationssystemer og unødige administrative byrder.

1.2. Ikrafttræden og overgangsordninger

Det fremgår af høringsmaterialet, at bekendtgørelserne forventes at træde i kraft den 1. januar 2027.

Grønlands Erhverv finder tidsplanen urealistisk for en række af de foreslåede krav.

Den gældende bekendtgørelse om arbejdets udførelse er fra 1986, mens asbestbekendtgørelsen er fra 2010. Psykisk arbejdsmiljø har hidtil ikke været reguleret gennem en særskilt bekendtgørelse i Grønland.

Virksomhederne skal således på omkring to måneder forholde sig til en ændring fra 13 til 44 paragraffer om arbejdets udførelse og en ny bekendtgørelse om psykisk arbejdsmiljø med 37 paragraffer.

Alene uddannelse af alle asbestarbejdere, støjkortlægning af arbejdsprocesser og omlægning af eksisterende ordninger for arbejdstøj kan kræve et byggeår.

For råstofbranchen er tidsplanen ligeledes vanskelig.

De nye tekniske og organisatoriske krav om blandt andet redningsberedskab, ventilation, overvågning, registreringssystemer og helbredsundersøgelser kræver både planlægning og adgang til udstyr og specialiseret personale.

Arktiske transportforhold og lange leveringstider kan betyde, at ændringer ikke kan gennemføres inden for få måneder.

Grønlands Erhverv foreslår derfor, at nye materielle krav om blandt andet målinger, uddannelse, arbejdstøj og dokumentation først finder anvendelse ét år efter bekendtgørelsernes ikrafttræden.

Særligt for mineralaktiviteter

For eksisterende mineralaktiviteter og anlæg bør der desuden gives en overgangsperiode på 2 år for krav, som forudsætter større investeringer i udstyr, infrastruktur, redningsberedskab, uddannelse eller helbredsundersøgelser.

Eksisterende anlæg og godkendelser bør kunne videreføres, indtil der er udarbejdet en dokumenteret implementeringsplan, som er aftalt med den relevante myndighed.

Der bør samtidig tages hensyn til, at efterforskningsaktiviteter ofte først kan gennemføres, når feltsæsonen begynder i foråret.

1.3. Vejledninger og myndighedssamarbejde

Der bør udarbejdes praktiske, branchespecifikke vejledninger og enkle skabeloner på både grønlandsk og dansk.

For bygge- og anlægsbranchen bør vejledningerne blandt andet omhandle skiftende arbejdssteder, sæsonarbejde, instruktion, målinger og dokumentation.

For råstofbranchen er der særligt behov for vejledning om forskellene mellem efterforskning, åbne miner, underjordisk minedrift og procesanlæg samt om anvendelse af risikovurderinger og internationale standarder.

Vejledningerne bør være tilgængelige, inden de nye krav får virkning.

Grønlands Erhverv finder desuden, at råstofbranchen bør inddrages mere direkte i arbejdet med regler, der specifikt vedrører mineralaktiviteter.

Det fremgår ikke af høringslisten, at mine- og efterforskningsbranchen eller Grønlands Erhvervs brancheudvalg for råstoffer er særskilt blevet hørt.

Brancheudvalget bør fremover have formel status som høringspart ved udarbejdelse af regler, der konkret vedrører råstofaktiviteter.

Vi anmoder samtidig om en afklaring af, hvordan Råstofstyrelsen/MLSA har været inddraget i udarbejdelsen af mineralbekendtgørelsen.

Råstofbranchen foreslår desuden, at der etableres en samarbejdsgruppe med deltagelse af Arbejdstilsynet, Råstofstyrelsen/MLSA, relevante departementer, branchen og arbejdstagerorganisationerne i forbindelse med gennemførelsen.

Der er ligeledes behov for en samlet oversigt over myndighedernes ansvarsområder, herunder rapportering, tilsyn, tailings og redningsberedskab.

Vejledning før sanktioner

På grund af de omfattende nye administrative krav og dokumentationskrav foreslår Grønlands Erhverv, at Arbejdstilsynet i de første 12 måneder efter, at de nye krav får virkning, prioriterer vejledning og nødvendige påbud frem for sanktioner.

Dette vedrører navnlig virksomhedernes tilpasning til de nye administrative og dokumentationsmæssige krav.

2. Bekendtgørelse om arbejdets udførelse

2.1. Støj (§§ 18-21 og 41)

Udkastets § 21 fastsætter, at ingen må udsættes for støjbelastning over 85 dB(A).

Efter udkastet skal høreværn stilles til rådighed ved støjbelastning over 80 dB(A).

Bestemmelsen om grænseværdien på 85 dB(A) er formuleret som et absolut krav. Det fremgår ikke, hvordan dæmpningen fra høreværn skal indgå i vurderingen.

I Danmark findes der en særlig bestemmelse i støjbekendtgørelsens § 12, som under nærmere betingelser giver mulighed for at udføre særligt støjende arbejde med høreværn.

En tilsvarende bestemmelse mangler i det grønlandske udkast.

Fjeldboring, nedbrydning og betonarbejde kan medføre støjbelastninger over 85 dB(A).

Råstofbranchen peger tilsvarende på, at knusere, møller, boremaskiner og læsemateriel ofte ligger væsentligt over 85 dB(A) uden høreværn.

Råstofbranchen henviser desuden til EU-direktiv 2003/10/EF, hvor grænseværdien er 87 dB(A), og hvor høreværnets dæmpning indgår i vurderingen.

Det skaber usikkerhed om, hvorvidt almindelige støjende bygge-, anlægs- og mineralaktiviteter kan udføres lovligt efter bestemmelsens ordlyd.

Grønlands Erhverv foreslår, at der indsættes en bestemmelse svarende til den danske støjbekendtgørelses § 12 om udførelse af støjende arbejde med høreværn under nærmere fastsatte betingelser.

Det bør samtidig præciseres, hvordan høreværnets dæmpning indgår i vurderingen.

Støjkortlægning og dokumentation

Udkastet indebærer desuden krav om målinger, opbevaring af måleresultater samt skiltning og afgrænsning af støjzoner.

På bygge- og anlægspladser flytter arbejdsprocesserne og dermed støjzonerne sig ofte fra dag til dag.

Det kan medføre betydelige udgifter til eksterne målinger og løbende administration.

Grønlands Erhverv foreslår derfor, at der gives mulighed for at anvende dokumenterede erfaringstal og leverandøroplysninger for standardprocesser frem for at skulle foretage nye målinger på hver enkelt byggeplads.

2.2. Arbejdstøj og personlige værnemidler (§§ 4 og 28-35)

I dag kan udgifter til særligt arbejdstøj aftales i overenskomst. Udkastet definerer al beklædning, der skal beskytte mod en risiko, som et værnemiddel, og pålægger arbejdsgiveren at betale anskaffelse, vedligeholdelse og renholdelse og at eje tøjet.

Da kulde er en risiko efter § 14, nr. 5, omfatter det formentlig vinter- og regntøj. Det er en ny fast udgift pr. medarbejder, som ikke er vurderet i høringsmaterialet, og som griber ind i gældende overenskomster.

Grønlands Erhverv foreslår, at 1986-bekendtgørelsens adgang til at aftale fordelingen af udgifter til særligt arbejdstøj i overenskomst genindsættes, og at det præciseres, om vinter- og regntøj er omfattet af definitionen af personlige værnemidler.

Internationale standarder (§ 30)

Efter § 30 skal personlige værnemidler være af en standard, som kan godkendes af Arbejdstilsynet.

Råstofbranchen anvender blandt andet værnemidler efter internationale standarder.

Vi foreslår derfor, at CE/EN og ækvivalente internationale standarder som CSA, ANSI og AS/NZS anerkendes.

Alternativt bør der henvises til en opdateret oversigt over de gældende standarder.

2.3. Oplæring og instruktion (§§ 36-38)

Udkastet indebærer krav om oplæring og instruktion ved blandt andet ansættelse, nye arbejdsopgaver og nyt udstyr.

Instruktionen skal gennemføres i arbejdstiden og for arbejdsgiverens regning.

På bygge- og anlægspladser med flere virksomheder, underentreprenører og mange kortvarige ansættelser kan kravene medføre betydelig administration.

Der kan blive tale om et stort antal instruktioner pr. årsværk, som skal kunne dokumenteres.

Grønlands Erhverv foreslår, at Arbejdstilsynet bekræfter, at én kvitteret pladsintroduktion kan opfylde instruktionspligten efter § 38.

Instruktion bør samtidig kunne gennemføres samlet for medarbejdere fra flere virksomheder på samme arbejdssted.

Det bør afklares, om oplæring i brugen af særlige tekniske hjælpemidler kan gennemføres internt i virksomheden, når den råder over de nødvendige kompetencer.

Ansattes pligter og kvalifikationer

Det bør tydeliggøres, hvilke pligter medarbejderne selv har i forhold til at medvirke til et forsvarligt arbejdsmiljø, herunder hvordan alkohol, andre rusmidler og medicin, som kan påvirke evnen til at udføre arbejdet forsvarligt, skal håndteres.

Det bør samtidig afklares, om ansatte har en udtrykkelig pligt til at meddele arbejdsgiveren, hvis nødvendige kursus-, kvalifikations- eller førerbeviser er udløbet eller bortfaldet. En sådan præcisering ændrer ikke arbejdsgiverens ansvar for at sikre de nødvendige kvalifikationer.

2.4. Indlejet arbejdskraft (§ 39)

Efter § 39 har brugervirksomheden ansvar for, at indlejet arbejdskraft udfører arbejdet sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Der skal desuden gives skriftlige oplysninger inden beskæftigelsens begyndelse.

Bestemmelsen er samtidig omfattet af reglerne om objektivet arbejdsgiveransvar.

Efter branchens gennemgang er den tilsvarende danske bestemmelse om indlejet arbejdskraft ikke omfattet af objektivet ansvar.

Grønlands Erhverv foreslår derfor, at det objektive ansvar for indlejet arbejdskraft fjernes, så bestemmelsen bringes på linje med den tilsvarende danske regulering.

2.5. Kontrolmålinger og beredskab (§§ 40-41)

Efter § 41 skal der føres effektiv kontrol med sundhedsskadelige påvirkninger fra blandt andet støv, gasser, støj og stråling.

Dette omfatter nødvendige målinger, som skal opbevares og kunne fremvises for Arbejdstilsynet.

Adgangen til måleteknisk bistand er begrænset i Grønland.

Krav om gentagne målinger på skiftende arbejdssteder kan derfor medføre udgifter til eksterne måleteknikere, rejser, forsendelse af prøver og ventetid.

Grønlands Erhverv foreslår, at det præciseres, hvornår målinger er nødvendige, og at målinger kan udføres pr. arbejdsproces frem for pr. byggeplads.

Beredskabsplaner (§ 40)

Efter § 40 stilles der krav om beredskabsplaner og udpegning og oplæring af personer, der skal varetage beredskabet.

På bygge- og anlægspladser kan dette medføre yderligere planer ved siden af de eksisterende planer for sikkerhed og sundhed.

Grønlands Erhverv foreslår, at bygherrens plan for sikkerhed og sundhed kan opfylde beredskabskravet på byggepladser.

Kravet om psykisk førstehjælp giver desuden anledning til spørgsmål om adgang til ekstern faglig bistand i Grønland.

2.6. Manuel håndtering (§§ 22-24)

Kravene til manuel håndtering kan medføre behov for flere tekniske hjælpemidler, også på mindre byggesager og arbejdssteder uden kørevej.

Grønlands Erhverv foreslår ikke ændringer af bestemmelserne, men anbefaler, at der udarbejdes praktisk vejledning med konkrete grønlandske eksempler.

2.7. Alenearbejde (§ 12)

Ved geologisk feltarbejde forekommer det, at medarbejdere arbejder alene eller uden for andres synsvidde.

Råstofbranchen oplyser, at der allerede gennemføres risikovurderinger efter MLSA's krav forud for feltarbejde.

Disse omfatter blandt andet satellitkommunikation med faste kontaktintervaller, sporingsudstyr og sikkerhedsplaner ved risiko for møder med isbjørne.

Foranstaltningerne har netop til formål at imødegå risiciene ved feltarbejde.

Grønlands Erhverv foreslår, at Arbejdstilsynet anerkender disse eksisterende risikovurderinger og sikkerhedsforanstaltninger ved vurderingen af kravene til alenearbejde.

2.8. Gravide og ammende medarbejdere (§§ 9 og 13)

Råstofbranchen peger på særlige udfordringer ved arbejde på isolerede mineområder.

Det er ikke nødvendigvis muligt at omplacere en gravid medarbejder til andre arbejdsopgaver på en mine.

Der opstår derfor spørgsmål om, hvordan virksomheden skal forholde sig, hvis der ikke findes egnede alternative arbejdsopgaver.

Miner ligger desuden ofte isoleret, og komplikationer under en graviditet kan nødvendiggøre evakuering med SAR-beredskabet.

Råstofbranchen oplyser, at selskaberne selv skal betale for sådanne evakueringer.

Dette giver anledning til spørgsmål om, hvorvidt råstofbranchen pålægges særlige økonomiske byrder sammenlignet med andre brancher.

Der peges samtidig på en risiko for, at sådanne byrder kan få betydning for kvinders beskæftigelsesmuligheder i branchen.

Grønlands Erhverv anmoder derfor om en afklaring af, hvordan virksomhederne skal forholde sig, når omplacering ikke er mulig, samt hvilke regler der gælder for betaling af eventuel SAR-evakuering.

Det bør samtidig afklares, om der findes en kompensationsordning, så råstofselskaberne ikke pålægges andre byrder end øvrige brancher.

Grønlands Erhverv foreslår, at formuleringen »legemlige eller åndelige tilstande« i § 13 ændres til »fysiske eller psykiske tilstande«.

Synsundersøgelser og skærmbriller (§ 27)

Det bør afklares, hvordan kravene om synsundersøgelser kan opfyldes i områder, hvor der ikke er lokal adgang til personer med de nødvendige kvalifikationer, herunder hvordan eventuelle udgifter til transport og ophold skal håndteres.

2.9. Arbejde i lukkede rum

1986-bekendtgørelsens § 7 om arbejde i lukkede rum er ikke videreført i udkastet. Grønlands Erhverv anmoder om en afklaring af, om udeladelsen er tilsigtet.

3. Bekendtgørelse om asbest i arbejdsmiljøet

Grønlands Erhverv anerkender behovet for effektiv beskyttelse mod asbest og støtter formålet med at forebygge sundhedsskadelige påvirkninger.

Flere virksomheder arbejder allerede med forundersøgelser, arbejdsplaner, afskærmning og slutrengøring efter de gældende regler.

Udkastet indebærer imidlertid væsentlige skærper af kravene til blandt andet målinger, analyser, anmeldelse og uddannelse.

3.1. Grænseværdier og luftmålinger (§§ 36-38)

Efter den gældende bekendtgørelse fra 2010 er grænseværdien for asbest 0,1 fibre/cm³.

Udkastets § 36 sænker 8-timers-grænseværdien til **0,003 fibre/cm³** frem til og med den 20. december 2029 og derefter til **0,002 fibre/cm³** fra den 21. december 2029.

Der er således tale om en reduktion af grænseværdien på 97-98 %.

Der indføres samtidig korttidsgrænseværdier.

Efter § 37 skal der foretages regelmæssige luftmålinger under forskellige arbejdssituationer.

Prøvetagningen skal udføres af kvalificerede personer, og analyserne skal foretages som akkrediteret prøvning.

Udkastet giver mulighed for anvendelse af fasekontrastmikroskopi (PCM) frem til og med den 20. december 2029.

Fra den 21. december 2029 skal der anvendes scanning-elektronmikroskopi (SEM), transmissions-elektronmikroskopi (TEM) eller en anden metode med tilsvarende eller større nøjagtighed.

Der findes efter branchens oplysninger ingen akkrediterede asbestlaboratorier i Grønland. Prøver vil derfor skulle sendes til Danmark eller andre lande med transporttid, ventetid og risiko for forsinkelser.

Hvor et arbejdsområde ikke kan frigives, før analyseresultater foreligger, kan dette få betydelige konsekvenser for byggeriets tidsplan og økonomi.

Der har hidtil kun i meget begrænset omfang været foretaget luftmålinger for asbest i Grønland. Det er derfor vanskeligt at vurdere konsekvenserne af de skærpede grænseværdier på det foreliggende erfaringsgrundlag.

Ved overskridelse af grænseværdierne indeholder udkastet desuden nye bestemmelser om indstilling af arbejdet, påvisning af årsagen, afværgeforanstaltninger og efterfølgende

kontrolmålinger. Også konsekvenserne af disse krav er vanskelige at vurdere, når der hidtil kun er udført få luftmålinger i Grønland.

Grønlands Erhverv foreslår:

At PCM-metoden kan anvendes frem til den 21. december 2029 uden krav om akkreditering af grønlandske målinger.

At Arbejdstilsynet får mulighed for at godkende referencemålinger pr. metode, så gentagne målinger ikke skal udføres for ensartede arbejdsprocesser.

Råstofbranchen foreslår desuden, at akkrediterede udenlandske laboratorier efter ILAC/ISO 17025 anerkendes.

3.2. Anmeldelse af asbestarbejde (§§ 10-11)

Udkastet indebærer en udvidelse af anmeldelsespligten i forhold til bekendtgørelsen fra 2010. Asbestarbejde skal som udgangspunkt anmeldes før arbejdets påbegyndelse, så vidt muligt senest tre dage forinden.

Anmeldelsen skal blandt andet indeholde oplysninger om arbejdssted, asbesttype, arbejdsmetoder, beskyttelsesforanstaltninger og de medarbejdere, som forventes at udføre arbejdet. For medarbejderne skal der desuden oplyses om gennemført uddannelse og datoen for seneste helbredsundersøgelse, hvis en sådan er foretaget.

Dette indebærer mere administration pr. sag og fremsendelse af flere personoplysninger til myndigheden.

De udvidede og mere detaljerede anmeldekraav kan desuden medføre merarbejde for tekniske rådgivere og/eller entreprenører, som medvirker ved anmeldelsen.

I Grønland anvendes mange sæsonansatte og underentreprenører, hvor bemanningen kan ændre sig med kort varsel.

Det kan derfor være vanskeligt at fremsende en endelig navneliste tre dage før arbejdets begyndelse.

Det bør desuden afklares, hvad formålet er med den detaljerede registrering af navngivne medarbejdere, og hvem der skal kontrollere de oplysninger, som indsendes.

Grønlands Erhverv foreslår derfor:

- At undtagelsen for fjernelse af ubeskadiget asbestholdigt materiale bevares.
- At navnelisten kan eftersendes ved arbejdets begyndelse.
- At oplysningen om datoen for seneste helbredsundersøgelse erstattes af en erklæring om, at medarbejderen er blevet tilbudt den relevante undersøgelse.

3.3. Uddannelse (§ 34)

Udkastets § 34 udvider uddannelseskravet til alle personer, der udfører asbestarbejde.

Efter de hidtidige regler har kravet om særlig uddannelse navnlig været knyttet til indvendig nedrivning af asbestholdigt materiale.

Den foreslåede ændring indebærer derfor, at væsentligt flere medarbejdere skal gennemføre en særlig uddannelse og være i besiddelse af et uddannelsesbevis.

Dette omfatter også sæsonansatte og medarbejdere hos underentreprenører.

Der foreligger imidlertid ikke en konkret beskrivelse af, hvordan uddannelsesordningen skal etableres og gennemføres i Grønland.

Grønlands Erhverv foreslår derfor, at uddannelseskravet først finder anvendelse, når der findes et konkret kursustilbud i Grønland på både grønlandsk og dansk.

Råstofbranchen peger desuden på behovet for at anerkende relevante engelsksprogede kurser og udenlandske uddannelsesbeviser.

Der bør udarbejdes en plan for uddannelseskapaleteten i Grønland.

Det bør præciseres, hvilke krav til uddannelsesniveau og faglige kompetencer der følger af § 34 og bilag 1.

Det bør desuden afklares, om uddannelseskravene i § 34 også omfatter projekterende rådgivere, der arbejder med forundersøgelser og udtagning af materialeprøver, og hvordan der skelnes mellem projektering og direkte håndtering af asbest.

3.4. Forundersøgelse og kontrol før og efter arbejdet (§§ 8, 9 og 20)

Efter § 9 skal der inden nedrivning, reparation eller vedligeholdelse foretages forundersøgelser af mulige asbestforekomster.

Hvis det er nødvendigt, skal der udtages materialeprøver.

Det bør afklares, hvilke regler og krav der gælder ved udtagning af materialeprøver i forbindelse med asbestforundersøgelser.

Det bør endvidere afklares, hvordan arbejdsgivere uden særlig asbestfaglig kompetence forventes at foretage de vurderinger, der kræves efter § 7, og hvilken konkret vejledning der vil være til rådighed.

Der ønskes en afklaring af, hvornår mistanke om asbest efter § 9 medfører, at arbejdet skal behandles som asbestarbejde. Den generelle mulighed for skjulte asbestforekomster, selv efter en gennemført forundersøgelse, bør ikke i sig selv føre til, at alt arbejde på bygningen automatisk anses for asbestarbejde.

I praksis ligger oplysninger om bygninger og materialer ofte hos bygherre og rådgiver, mens entreprenøren bærer ansvaret for den konkrete udførelse på byggepladsen.

Grønlands Erhverv foreslår derfor, at bygherrens pligt til at fremskaffe og stille de nødvendige oplysninger til rådighed præciseres i bekendtgørelsen om bygherrens pligter.

Det bør afklares, hvilke pligter og kvalifikationskrav der gælder for projekterende og rådgivere ved asbestforundersøgelser og udarbejdelse af udbudsmateriale, samt hvordan ansvaret fordeles mellem bygherre, rådgiver og entreprenør.

Oplysninger fra gennemførte asbestforundersøgelser bør indgå i udbudsmaterialet, så tilbudsgiverne kan vurdere arbejdets omfang, sikkerhedsforanstaltninger og pris. Dette er ikke ensbetydende med, at alle eventuelle skjulte asbestforekomster er fundet.

Det bør præciseres, hvilken udførende arbejdsgiver der har pligt til at udarbejde den skriftlige arbejdsplan efter § 12, og hvordan dette koordineres, hvis flere entreprenører arbejder på samme sted.

Kontrol efter slutrengøring (§ 20)

Efter § 20 kan der være krav om støvprøver eller luftmålinger efter slutrengøring.

Dette kan medføre udgifter til analyser, ventetid og eventuel genrengøring.

For de tekniske rådgivere forudsætter de nye kontrolkrav, at der er medarbejdere med de nødvendige kvalifikationer til at udføre prøvetagningen, og at det nødvendige udstyr og de nødvendige prøvemedier er til stede.

Grønlands Erhverv foreslår, at det præciseres, at visuel kontrol er tilstrækkelig ved ikke-støvende arbejde, og at prøver kun kræves ved nedrivning i afskærmede områder.

Det bør afklares, om asbestarbejde i lukkede og delvist åbne krybekældre regnes som indendørs arbejde efter § 20, og hvilke krav til slutrengøring og kontrol der dermed gælder.

Afskærmning og velfærdsforanstaltninger (§§ 13 og 27)

De mere præcise regler om arbejdsmetoder, tekniske hjælpemidler og værnemidler kan indebære, at der i flere tilfælde end hidtil skal etableres støvtætte telte, afskærmning og sluser. Kravene til velfærdsforanstaltninger, herunder adgang til baderum og to omklædningsrum, kan også blive aktuelle ved udvendige arbejder.

Der stilles desuden krav om personlige værnemidler både i det aktuelle arbejdsområde og i tilstødende områder, hvor der er risiko for udsættelse for asbeststøv. Disse krav kan få praktiske konsekvenser for tilrettelæggelsen af saneringsarbejder.

3.5. Protokol og dekontaminering (§§ 26 og 41)

Udkastet udvider registreringskravene til også at omfatte ansatte, der formodes reelt at have været udsat for asbeststøv.

Dette kan medføre behov for registrering af flere medarbejdere på arbejdssteder, hvor der udføres asbestarbejde.

Grønlands Erhverv foreslår, at eksisterende adgangsregistrering til afskærmede arbejdsområder kan anvendes til opfyldelse af registreringskravet efter § 41.

Udkastet indeholder desuden et udtrykkeligt krav om dekontaminering før pauser.

Dette er en ny pligt, som bør indgå i vurderingen af de samlede administrative og økonomiske konsekvenser.

3.6. Helbredsundersøgelser (§ 42)

Det er bemærket, at bestemmelsen i den gældende asbestbekendtgørelses § 31, stk. 2, om, at helbredsundersøgelser skal ske uden indtægtstab og så vidt muligt i arbejdstiden, ikke ses videreført i udkastets § 42.

Grønlands Erhverv anmoder om en afklaring af, om udeladelsen er tilsigtet.

Bestemmelsen bør videreføres, eller udeladelsen bør begrundes.

3.7. Naturligt forekommende asbestiforme mineraler

Råstofbranchen peger på, at asbestbekendtgørelsen ikke i tilstrækkelig grad er tænkt sammen med naturligt forekommende asbestiforme mineraler i malm og gråbjerg.

Bekendtgørelsens anvendelsesområde omfatter også arbejde, hvor der i øvrigt er risiko for udsættelse for asbeststøv.

Asbestdefinitionen i § 2 omfatter blandt andet actinolit, tremolit og anthophyllit, som kan forekomme naturligt i bestemte bjergarter.

Selv om § 3 definerer asbestholdigt materiale som materiale, der er fremstillet med eller bevidst tilsat asbestfibre, kan flere bestemmelser, der primært er udformet til nedrivningsarbejde, blive relevante ved minedrift og efterforskning.

Det gælder blandt andet krav om:

- Anmeldelse af asbestarbejde (§ 10).
- Arbejdsplan (§ 12).
- Støvtæt telt med luftsluse (§ 13).
- Bad og omklædningsrum (§ 27).
- Uddannelsesbevis (§ 34).
- Protokol (§ 41).

Råstofbranchen bemærker desuden, at § 32 alene undtager affaldshåndteringen for udvindingsaffald.

Råstofbranchen risikerer dermed at komme i en retlig gråzone, fordi reglerne ikke klart tager stilling til håndteringen af naturligt forekommende asbestiforme mineraler.

Grønlands Erhverv foreslår, at der indsættes et særskilt kapitel eller en henvisningsbestemmelse, som regulerer disse forhold risikobaseret.

Kravene bør tage udgangspunkt i geologisk karakterisering, luftovervågning og kontrolprogrammer frem for automatisk anvendelse af regler, der er udformet til nedrivningsarbejde.

Det bør samtidig præciseres, at det kun er de asbestiforme varieteter, der tæller ved fiberoptælling.

Optællingskriterierne i § 37, stk. 3, kan ellers medføre, at spaltningsfragmenter fra ikke-asbestiforme amfiboler medregnes.

Råstofbranchen foreslår desuden, at uddannelseskravene differentieres efter risikoen ved mineralaktiviteter, hvor naturligt forekommende asbestiforme mineraler kan forekomme.

3.8. Bortskaffelse af asbestaffald

Råstofbranchen peger på, at det ikke fremgår, hvor asbestaffald skal bortskaffes i Grønland.

Grønlands Erhverv foreslår derfor, at bortskaffelsesmulighederne afklares med de relevante myndigheder.

Det bør desuden afklares, hvilke regler der gælder, og hvordan ansvaret er fordelt, ved transport af asbestaffald væk fra byggepladsen samt ved aflevering og modtagelse på affalds- og miljøstationer.

3.9. Registrering af asbest i bygninger anvendt som faste arbejdssteder (§ 35)

Udkastets § 35 stiller krav om, at en arbejdsgiver, der anvender en bygning som fast arbejdssted, registrerer indvendigt anvendte asbestholdige materialer, når de er beskadigede eller i øvrigt medfører risiko for udsættelse for asbeststøv. Materialerne skal i så fald indkapsles eller fjernes.

Asbestholdige pladematerialer har i vidt omfang været anvendt til brandsikring af vægge og lofter i eksisterende bygninger. Bestemmelsen kan derfor få væsentlige konsekvenser for en række bygningsejere og arbejdsgivere. Dette forhold er ikke særskilt fremhævet i høringsbrevet.

4. Bekendtgørelse om psykisk arbejdsmiljø

Grønlands Erhverv anerkender betydningen af et sundt og forsvarligt psykisk arbejdsmiljø.

Området er allerede omfattet af den gældende arbejdsmiljølovgivning, og vi finder det derfor vigtigt at få præciseret, hvilke bestemmelser der indebærer nye forpligtelser for virksomhederne.

Grønlands særlige forhold med store geografiske afstande, mange små virksomheder og begrænset adgang til faglige kompetencer nødvendiggør, at kravene er proportionale og praktisk gennemførlige uden unødige administrative og økonomiske byrder.

4.1. Ekstern sagkyndig bistand (§ 9)

Grønlands Erhverv stiller spørgsmål ved proportionaliteten i at pålægge virksomhederne krav om ekstern sagkyndig bistand, når relevante fagpersoner i mange områder ikke er tilgængelige.

Dette er en strukturel udfordring, som virksomhederne ikke selv kan løse, og som kan medføre betydelige omkostninger.

Da der allerede findes regler om sagkyndig bistand i forbindelse med arbejdspladsvurdering (APV), bør det præciseres, hvilke yderligere forpligtelser bestemmelsen medfører.

Vi finder, at det bør overvejes, om § 9 bør udgå i sin nuværende form, indtil nødvendigheden, konsekvenserne og den praktiske gennemførlighed er nærmere belyst.

Fastholdes bestemmelsen, bør proportionalitet sikres, og fjernrådgivning bør kunne anvendes, hvor det er fagligt forsvarligt.

Dette er også relevant for råstofbranchen, hvor medarbejderne ofte arbejder på isolerede lokaliteter uden adgang til den nødvendige eksterne bistand.

4.2. Stor arbejdsmængde og tidspres (§§ 13-15)

Flere grønlandske virksomheder, herunder fiskeri, turisme, byggeri og anlæg, er præget af betydelige sæsonudsving.

Midlertidigt højt tidspres bør derfor ikke i sig selv anses som uforsvarligt.

I bygge- og anlægsbranchen kan forcering i sommerhalvåret eksempelvis være nødvendig for at afslutte arbejder inden vinteren.

Råstofbranchen anvender desuden ofte rotationsordninger med længere vagter og efterfølgende friperioder.

Definitionen af stor arbejdsmængde og tidspres omfatter blandt andet mange arbejdstimer, og overholdelse af hviletidsreglerne er efter udkastet ikke i sig selv tilstrækkeligt til at sikre, at arbejdet er fuldt forsvarligt.

Grønlands Erhverv anbefaler derfor, at vejledningen præciserer, hvordan sæsonarbejde, rotationsordninger, hviletid og kompenserende frihed indgår i den samlede vurdering.

Sæsonbetinget overarbejde, som kompenseres i lavsæsonen, bør kunne indgå i vurderingen af, om arbejdet er forsvarligt.

4.3. Afdækning og dokumentation (§§ 10-11, 15, 18, 24, 27 og 33)

De mere detaljerede krav til afdækning, vurdering og forebyggelse af psykiske arbejdsmiljøpåvirkninger kan medføre øget administration, særligt for mindre virksomheder.

Bekendtgørelsen omhandler blandt andet stor arbejdsmængde og tidspres, uklare og modstridende krav, høje følelsesmæssige krav, krænkende handlinger og vold.

Grønlands Erhverv finder, at disse forhold skal kunne håndteres inden for den eksisterende arbejdspladsvurdering.

Afdækning og vurdering af de enkelte risikofaktorer bør kunne gennemføres samlet.

Der bør ikke stilles krav om parallelle dokumentationssystemer.

Vi anbefaler samtidig, at der udarbejdes enkle, branchespecifikke vejledninger og APV-skabeloner på grønlandsk og dansk.

4.4. Krænkende handlinger (§§ 22-24)

Grønlands Erhverv støtter forebyggelse af krænkende handlinger og finder det vigtigt, at almindelig ledelsesudøvelse fortsat kan finde sted.

I Grønlands små lokalsamfund kan fortrolighed og uvildighed være særlige udfordringer.

Vi anbefaler derfor praktisk vejledning om håndtering af sådanne forhold i mindre virksomheder.

4.5. Vold og alenearbejde (§§ 28-34)

Kravene til alenearbejde bør baseres på konkrete risikovurderinger og give mulighed for praktiske forebyggende løsninger.

Arbejdsgiverens ansvar for arbejdsrelaterede hændelser uden for arbejdstiden bør desuden afgrænses tydeligt, særligt i mindre lokalsamfund.

Der bør udarbejdes en enkel skabelon til retningslinjerne efter § 33.

4.6. Arbejdsstedets indretning (§§ 12 og 28)

Bestemmelserne henviser til reglerne om skiftende og midlertidige arbejdssteder.

Bygge- og anlægspladser er imidlertid reguleret særskilt.

Grønlands Erhverv foreslår derfor, at det præciseres, hvordan henvisningerne finder anvendelse på bygge- og anlægspladser.

4.7. Kriminalretlige foranstaltninger (§ 36)

Når overtrædelser kan medføre bødeansvar, herunder ansvar uden krav om forsæt eller uagtsomhed hos arbejdsgiveren selv, er det afgørende, at kravene er klare og forståelige.

Vejledning og forebyggelse bør derfor prioriteres ved gennemførelsen.

5. Bekendtgørelse om udvinding og efterforskning af mineralske materialer

Grønlands Erhverv finder, at bekendtgørelsen på flere områder ikke skelner tilstrækkeligt mellem efterforskningsaktiviteter, åbne miner, underjordisk minedrift og procesanlæg.

Flere krav er formuleret som ubetingede krav, selv om de kun er relevante ved bestemte risici.

Reglerne bør derfor i højere grad bygge på risikostyring og på de konkrete forhold ved den enkelte aktivitet.

5.1. Lokale mineralaktiviteter (§ 1)

Efter § 1, stk. 2, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse på lokale mineralaktiviteter.

Det er uklart, hvad der menes med dette begreb.

Råstofbranchen stiller blandt andet spørgsmål ved, om undtagelsen omfatter small-scale mining, og hvordan bestemmelsen skal anvendes på grønlandsk hjemmehørende mineselskaber.

Det bør i den forbindelse også afklares, hvilken betydning det har, at mineselskaber med udvindingstilladelse efter lovgivningen skal være grønlandsk hjemmehørende, blandt andet for at sikre, at selskabsskatten tilfalder Grønland, og om dette medfører, at de anses for lokale efter bestemmelsen.

Grønlands Erhverv anmoder derfor om en præcisering af begrebet »lokale mineralaktiviteter« og en afklaring af, hvilke aktiviteter der er undtaget.

5.2. Licensområde og arbejdssted (§ 4)

Efterforskningslicenser kan omfatte flere hundrede eller tusinde kvadratkilometer, selv om der kun foregår arbejde på ganske få lokaliteter.

Bekendtgørelsen anvender både begreberne aktivitetsområde, licensområde og arbejdssted.

Det skaber uklarhed om rækkevidden af kravene til blandt andet koordinering, skiltning og kontrol.

Grønlands Erhverv foreslår, at arbejdsstedet defineres som det konkrete område, hvor arbejdet udføres, eksempelvis en lejr, boreplads, et brud eller et procesanlæg.

5.3. Licenshaverens koordinationsansvar (§§ 4-6)

Grønlands Erhverv finder princippet om et fælles og koordineret sikkerhedsarbejde fornuftigt.

Der er imidlertid behov for en klarere ansvarsfordeling.

Efter § 4 kan licenshaveren udtrykkeligt overdrage ledelsen af arbejdet til en anden virksomhed.

Det fremgår ikke, hvordan en sådan overdragelse skal ske, dokumenteres eller eventuelt anmeldes.

Mange efterforskningsselskaber har desuden ikke egne ansatte i Grønland, men anvender entreprenører til gennemførelsen af aktiviteterne.

Det bør derfor afklares, hvordan § 1, stk. 4, og §§ 4-6 skal anvendes i disse situationer.

Råstofbranchen peger samtidig på, at licenshaveren efter branchens forståelse af råstoflovgivningen altid har det overordnede ansvar.

Det bør derfor afklares, hvordan den foreslåede ansvarsfordeling hænger sammen med mineralaktivitetslovgivningen.

Det er desuden bemærket, at §§ 4-6 og § 46 ikke er direkte nævnt i sanktionsbestemmelsen i § 51.

Grønlands Erhverv foreslår, at overdragelsesformen, ansvarsfordelingen mellem licenshaver og entreprenører samt sanktionsforholdene præciseres.

5.4. Proportionalitet og risikobaserede krav

Personlige værnemidler (§ 9)

Efter § 9, stk. 3, skal sikkerhedshjelm, sikkerhedssko og advarselsklæder anvendes, undtagen hvor det er åbenbart unødvendigt.

Bestemmelsen kan dermed også komme til at omfatte kontorer, køkkener og lejrområder.

Ved geologisk feltarbejde kan kravet om sikkerhedssko desuden være uhensigtsmæssigt.

Geologer anvender ofte særligt egnede vandrestøvler, og tunge sikkerhedssko kan øge risikoen ved klatring og vandring i vanskeligt fjeldterræn.

Grønlands Erhverv foreslår derfor, at kravene gøres risikobaserede, og at virksomhederne kan definere de områder og arbejdsopgaver, hvor de enkelte værnemidler skal anvendes.

Gasovervågning (§ 24)

§ 24, stk. 2, stiller krav om automatisk og kontinuerlig gasovervågning, alarmer, spændingsudkobling og automatisk stop af forbrændingsmotorer.

Kravene kan være relevante ved underjordisk minedrift, men passer dårligt til åbne miner eller andre aktiviteter uden risiko for eksplosive gasser.

Grønlands Erhverv foreslår derfor, at kravene knyttes til en konkret risikovurdering.

Stabilitet og boring (§§ 17, 28 og 29)

Der er behov for at afklare forholdet mellem §§ 17 og 28, som begge omhandler stabilitet.

§ 29 om boring synes primært udformet med henblik på grube- og tunnelboring.

Det bør derfor præciseres, hvilke krav der gælder for efterforskningsboring.

5.5. Internationale standarder og alternative løsninger

Råstofbranchen anvender i vidt omfang internationalt udstyr og internationalt anerkendte sikkerhedsstandarder.

Udkastet indeholder imidlertid ikke tilstrækkelige henvisninger til de standarder, som virksomhederne kan anvende for at dokumentere, at kravene er opfyldt.

Det gælder eksempelvis ATEX og IECEx ved eksplosionsbeskyttet udstyr, EU Stage V og EPA Tier ved relevante emissionskrav samt satellitbaserede kommunikationssystemer.

Råstofbranchen henviser desuden til principperne om *Best Known Practice* og *Best Available Practice*.

Grønlands Erhverv foreslår, at relevante internationale standarder anerkendes som opfyldelse af kravene.

Alternativt bør virksomhederne kunne oplyse, hvilke anerkendte standarder de anvender ved arbejdets udførelse.

Der bør også være mulighed for at anvende ækvivalente løsninger uden nødvendigvis at skulle søge individuel dispensation efter § 49.

5.6. Redningsberedskab under jorden (§§ 38, 39, 41 og 44)

Kravene om trænedede redningshold og passende redningsudstyr er som udgangspunkt rimelige.

Det kan imidlertid være meget omkostningstungt og praktisk vanskeligt for mindre miner langt fra eksisterende redningsberedskaber.

Begrebet »tilstrækkeligt antal« trænedede personer bør derfor præciseres.

Internationale *mine rescue*-uddannelser bør anerkendes.

Uddannelse på minerne

Råstofbranchen peger på, at eksisterende uddannelseskrav kan medføre, at medarbejdere skal rejse til større byer eller Danmark for at gennemføre sikkerhedsuddannelse.

Det gælder eksempelvis brandbekæmpelse, hvor undervisningen kan foregå på udstyr, som ikke findes på den pågældende mine.

Grønlands Erhverv foreslår derfor, at minespecifikke sikkerhedsuddannelser kan gennemføres på selve minen med det udstyr, der faktisk anvendes.

Der bør samtidig være mulighed for at benytte kvalificerede grønlandske eller udenlandske instruktører.

Der bør foretages en kortlægning af, om der findes tilstrækkelige uddannelses tilbud i Grønland til at opfylde kravene, og om der er behov for at etablere yderligere uddannelses tilbud.

5.7. Registrering af personer under jorden (§ 7)

Efter § 7 skal arbejdsgiveren sikre, at det til enhver tid er muligt at fastslå, hvilke personer der opholder sig under jorden, og hvor de sandsynligvis befinder sig.

Der stilles samtidig krav om et registreringssystem, *tag-in/tag-out* eller tilsvarende.

Etableringen af sådanne systemer indgår blandt de nye tekniske og organisatoriske krav, som råstofbranchen peger på ved behovet for overgangsordninger.

5.8. Helbredsundersøgelser (§ 47)

§ 47 stiller krav om, at ansatte, som kan være udsat for påvirkninger, der kan medføre helbredsskade, får adgang til helbredsundersøgelser før arbejdets påbegyndelse og derefter mindst hvert tredje år, når bestemmelsens betingelser er opfyldt.

Råstofbranchen peger på væsentlige praktiske udfordringer ved gennemførelsen af undersøgelserne i Grønland.

Adgangen til arbejdsmedicinske specialister er begrænset, og en betydelig del af arbejdskraften arbejder på rotationsordninger og har bopæl uden for Grønland.

Høringsbrevet fremhæver samtidig, at krav om arbejdsmedicinske undersøgelser ved støj er udeladt på andre områder af hensyn til de geografiske forhold.

Råstofbranchen stiller derfor spørgsmål ved, hvorfor der i mineralbekendtgørelsen stilles særskilte krav om regelmæssig adgang til helbredsundersøgelser.

Branchen henviser blandt andet til bygge- og anlægsbranchen, som efter bidragyderens kendskab ikke er omfattet af et tilsvarende generelt krav.

Grønlands Erhverv anmoder derfor om en nærmere begrundelse for forskellen.

Grønlands Erhverv foreslår desuden:

- At relevante helbredsundersøgelser gennemført i medarbejdernes hjemland eller i Danmark anerkendes.
- At der udarbejdes en liste over godkendte læger.
- At telemedicin kan anvendes til relevante dele af undersøgelserne.
- At sundhedspersonale kan gennemføre undersøgelser på minerne.
- At undersøgelsesintervallet gøres risikobaseret.
- At ansvaret for underentreprenørers ansatte præciseres.

5.9. Protokol over eksponerede medarbejdere (§ 48)

Efter § 48 skal arbejdsgiveren føre protokol over ansatte, der har været udsat for sundhedsskadelige påvirkninger fra farlige stoffer og materialer.

Protokollen skal opbevares i 40 år efter påvirkningens ophør.

Der bør redegøres for begrundelsen for den 40-årige opbevaringspligt og afklares, om tilsvarende krav om registrering og opbevaring gælder andre brancher.

Hvis selskaber skal til at opbevare registre over ansatte, der har været udsat for farlige stoffer og materialer, så burde der som minimum være en reference til sådan en liste/oversigt.

Der er desuden behov for at præcisere mulighederne for elektronisk registrering og opbevaring.

Det bør fremgå, hvordan oplysningerne skal overdrages ved en virksomheds ophør, og hvordan gældende databeskyttelsesregler skal overholdes.

5.10. Tailings og oplag (§ 20, stk. 3)

Stabiliteten af tailingsdepoter, gråbjergsdepoter og andre oplag er et specialområde, som også er reguleret gennem mineral- og miljølovgivningen.

Der er derfor risiko for overlappende eller modstridende krav fra forskellige myndigheder.

Grønlands Erhverv foreslår, at § 20, stk. 3, alene henviser til de gældende love og regler inden for råstoflovgivningen.

Hvis § 20, stk. 3, fastholdes med den foreslåede ordlyd, foreslås ordet »gruses« erstattet med »glatførebekæmpelse«, så bestemmelsen ikke begrænses til grusning som metode.

6. Afsluttende bemærkninger

Grønlands Erhverv støtter arbejdet med at sikre tidssvarende og effektive arbejdsmiljøregler i Grønland.

Vi finder imidlertid, at flere af de foreslåede krav ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til grønlandske forhold.

Det gælder navnlig de store geografiske afstande, begrænset adgang til faglige kompetencer, korte sæsoner og betydelige omkostninger ved transport, uddannelse og tekniske undersøgelser.

Vi opfordrer derfor til, at bekendtgørelsernes økonomiske og administrative konsekvenser vurderes nærmere, og at bekendtgørelsesudkastene derefter sendes i fornyet høring inden ikrafttrædelsen.

Grønlands Erhverv foreslår, som tidligere nævnt i den forbindelse, at Arbejdstilsynet og repræsentanter for det grønlandske erhvervsliv indleder en dialog om, hvilke krav der i praksis kan gennemføres under grønlandske forhold, og hvilke bestemmelser der bør tilpasses. En sådan dialog vil kunne bidrage til en fælles forståelse af de særlige udfordringer, som virksomhederne står over for.

Der bør samtidig sikres praktiske vejledninger på grønlandsk og dansk, tilpasset grønlandske erhverv, samt de nødvendige overgangsordninger.

Reglerne skal være proportionale, forståelige og mulige at efterleve under de faktiske grønlandske forhold.

Med venlig hilsen

Jesper Johannesen
Konsulent